

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U VELIKOJ GORICI
Velika Gorica, Trg kralja Tomislava 36

Poslovni broj: Psp-6/2026-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
R J E Š E N J E

Općinski sud u Velikoj Gorici, po sutkinji tog suda Ivani Klaić Žlepalo, u pravnoj stvari tužitelja Miroslava Merca, OIB: 83003157649, Balokovićeva 59, Novi Zagreb, protiv tuženika Krešimira Vranaričića, OIB: 89715452180, Ulica Matije-Petra Katančića 30, Samobor, Buševac, kojeg zastupa punomoćnik Ivan Kubanović, odvjetnik u Zagrebu, radi smetanja posjeda, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene 10. rujna 2026. u prisutnosti tužitelja osobno i punomoćnika tuženika, na ročištu za objavu rješenja 18. rujna 2026., objavio je i

r i j e š i o j e

I. Odbacuje se tužba od 26. studenoga 2025. ispravljena podneskom od 11. lipnja 2026. kao nepravodobna.

II. Nalaže se tužitelju da naknadi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 625,00 eura, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 27. studenoga 2025. podnio tužbu pred Općinskim sudom u Novom Zagrebu protiv tuženika u kojoj je naveo da ga je 27. listopada 2025. ili neposredno prije tog dana Krešimir Vranaričić bez njegove dozvole na nekretnini označenoj kao kč.br. 352/12, k.o. Petina (Velika Gorica) ušao u posjed, bagerom uklonio i izbacio dva kontejnera i četiri kamiona na cestu, srušio i oštetio ogradu, iščupao i uništio voćke i višegodišnje čemprese, iskopao površinski sloj zemlje 30-40 cm po cijeloj parceli, odnio i/ili uništio stvari koje su se tamo nalazile, fizički ga spriječio da i dalje koristi svoj posjed.

1.1. Tužitelj je u tužbi naveo da je o smetanju odmah obavijestio policiju koja je napravila uviđaj te da je podnio i kaznene prijave.

1.2. Podneskom od 11. lipnja 2026. tužitelj je ispravio tužbu na način da je kao nekretninu na kojoj se dogodilo smetanje označio nekretninu oznake kč.br. 352/8 k.o. Kosnica.

2. U odgovoru na tužbu, tuženik je istaknuo prigovor mjesne nenadležnosti Općinskog suda u Novom Zagrebu. Dalje je naveo da tužitelj nije naznačio točno prebivalište, odnosno boravište tuženika, već je naveo „posljednju poznatu adresu tuženika Kremenićeva 28, 10430 Samobor“, a što nije, a niti je ikada bila adresa prebivališta niti boravišta tuženika. Stoga predlaže tužbu odbaciti. Osim toga, naveo je da kč.br. 352/12 k.o. Petina, a koju tužitelj navodi u historijatu tužbe, uopće ne postoji niti postoji katastarska općina Petina te da pravno i životno nije moguće biti u posjedu nepostojeće nekretnine, a niti je takav nepostojeći posjed nepostojeće nekretnine moguće smetati. Također da tužiteljev zahtjev u pogledu glavne stvari i sporednih traženja (petit tužbe) nije točno određen. Naveo je kako u cijelosti osporava tužbu i tužbeni zahtjev kao neosnovan te je istaknuo i prigovor promašene pasivne legitimacije, a ističe i prigovor zastare i nepravodobnosti tužbe. Naime, tužitelj u tužbi navodi kako se čin smetanja, između ostalog, sastojao u uklanjanju dva kontejnera i četiri kamiona. Iz dokaza koje sam tužitelj prilaže tužbi, konkretno iz Potvrde PP Velika Gorica, klasa: 210-02/25-17/28373, od 14. listopada 2025., proizlazi kako su policijski službenici PP Velika Gorica, dana 25. rujna 2025. u 14,09 sati zaprimili dojavu od tužitelja s navodima da mu je izvršena provala u kontejner i kamion na adresi Petina 30A, te da su tom prilikom obavljani razgovori s tužiteljem i tuženikom, kojom prilikom je utvrđeno da isti imaju neriješene imovinsko pravne odnose oko zemljišta. Isto potvrđuje tužitelj i u Dopuni svoje kaznene prijave protiv tuženika od 22. listopada 2025. Stoga, imajući u vidu da je predmetna tužba podnesena 26. studenoga 2025. razvidno je kako je ista podnesena izvan prekluzivnog subjektivnog roka, čime je, sve da je i postojalo, prestalo tužiteljevo pravo na zaštitu posjeda iz članka 21. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima pa je tužba nepravodobna. Slijedom navedenog, tuženik predlaže odbaciti tužbu u cijelosti, podredno odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti kao neosnovan, uz obvezu tužitelja da tuženiku naknadi prouzročeni parnični trošak.

3. U dokaznom postupku sud je izveo dokaze čitanjem i vršenjem uvida u materijalnu dokumentaciju u spisu i to: Potvrdu PP Velika Gorica na listu 2 i listu 144 spisa, dopunu kaznene prijave na listu 3 spisa, kaznenu prijavu na listu 5, 6, 7, 8-9 spisa, rješenje Područnog ureda za katastar na listu 10 i 12 spisa, porezno rješenje na listu 14 spisa, fotografije na listovima 15 do 21 spisa i listovima 137 do 143 spisa, dopis s prilogom na listu 27-18 spisa, izvadak iz zemljišne knjige-povijesni prikaz na listu 43 do 46 spisa, rješenje o dosudi nekretnine Općinskog suda u Velikoj Gorici poslovni broj Ovr-530/12 od 4. travnja 2014. (list 47 do 48 spisa, rješenje o uknjižbi Općinskog suda u Velikoj Gorici poslovni broj Z-4500/2019 od 5. srpnja 2019. na listu 49 i 50 spisa, izvadak iz zemljišne knjige-povijesni prikaz na listu 51 spisa, ugovor o kupoprodaji nekretnina na listu 52 do 56 spisa, rješenje Područnog ureda za katastar na listu 57 spisa, zk izvadak na listu 60 spisa, ugovor o kupoprodaji nekretnine na listu 61 do 62 spisa, geodetski elaborat na listu 63 do 128 spisa, satelitske snimke na listu 145 do 147 spisa, izjave svjedoka na listu 148 do 153 spisa.

4. Ocjenjujući rezultate izvedenih dokaza, u skladu s odredbom članka 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 28/13, 89/14 i 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25;

dalje ZPP) sud je utvrdio da tužba ispravljena podneskom od 11. lipnja 2026. nije dopuštena.

5. Predmet tužbenog zahtjeva je zahtjev tužitelja za pružanje posjedovne zaštite u odnosu na nekretninu koju tužitelj označava kao kč.br. 352/12, k.o. Kosnica koja je uključena u veću česticu kč.br. 352/8, k.o. Kosnica, koje smetanje posjeda je počinio tuženik, na način da je bez dozvole tužitelja ušao u posjed, bagerom uklonio i izbacio dva kontejnera i četiri kamiona na cestu, srušio i uništio oštetio ogradu, iščupao i uništio voće i višegodišnje čemprese, iskopao površinski sloj zemlje 30-40 cm po cijeloj parceli, odnio i/ili uništio stvari koje su se tamo nalazile, fizički spriječio tužitelja da i dalje koristi svoj posjed te mu oduzeo posjed.

6. Rješenjem poslovni broj Psp-53/2025-6 od 25. ožujka 2026. (list 34 spisa) Općinski sud u Novom Zagrebu se oglasio mjesno nenadležnim iz razloga što je prema članku 56. stavak 1. ZPP propisano da je za suđenje u sporovima zbog smetanja posjeda isključivo nadležan sud na čijem se području nekretnina nalazi, a što je u ovom slučaju Općinski sud u Velikoj Gorici, te je po pravomoćnosti navedenog rješenja spis dostavio ovom sudu kao mjesno nadležnom sudu.

7. Između stranaka je u prvom redu sporna pasivna legitimacija tuženika, je li nastupila prekluzija tužiteljevog prava na podnošenje tužbe, a tuženik je istaknuo i prigovor dvostruke litispendencije.

8. U odnosu na prigovor pomanjkanja pasivne legitimacije tuženika sud smatra kako taj prigovor nije osnovan. Tuženik osporava svoju pasivnu legitimaciju navodeći da on nije vlasnik predmetne nekretnine već je samo osoba ovlaštena za zastupanje i da kao takav ne može biti označen kao tuženik. Međutim, činjenica vlasništva nekretnine kod pružanja posjedovne zaštite nije odlučna, kako za aktivnu, tako i za pasivnu legitimaciju, a pasivno legitimirana je osoba koja je čin smetanja učinila. Čak i ako se prihvate navodi tuženika da je on ovlaštena osoba za zastupanje društva Anindol automobili d.o.o., time ne bi bio isključen od pasivne legitimacije jer u prvom redu, trgovačko društvo po prirodi stvari ne može počiniti čin smetanja neposredno već samo putem neke (žive) osobe.

9. U pogledu prigovora dvostruke litispendencije sud je izvršio uvid u predmet koji se pred ovim sudom između istih stranaka vodi pod poslovnim brojem Psp-1/2026 te je utvrdio da je u tom predmetu tužba sa identičnim tužbenim zahtjevom kao u ovom predmetu podnesena 27. studenoga 2025., a tuženiku je tužba dostavljena na odgovor 17. travnja 2026. (list 53 tog spisa), dok je u ovom predmetu tužba podnesena 26. studenoga 2025., a tuženiku je tužba dostavljena na odgovor 27. ožujka 2026. (list 30 spisa).

9.1. Prema odredbi članka 194. stavak 1. ZPP parnica počinje teći dostavom tužbe tuženiku. U pogledu zahtjeva koji je stranka postavila u tijeku postupka parnica počinje teći od časa kad je o tom zahtjevu obaviještena protivna stranka (stavak 2.). Stavkom 3. istog članka propisano je da dok parnica teče, ne može se u pogledu istog zahtjeva pokrenuti nova parnica među istim strankama, a ako takva parnica bude pokrenuta, sud će tužbu odbaciti, kao i da sud tijekom cijelog postupka po službenoj dužnosti pazi teče li već druga parnica o istom zahtjevu među istim strankama (stavak 4.).

9.2. Slijedom navedene zakonske odredbe, imajući u vidu da je utvrdio kako je u ovom predmetu parnica počela ranije teći jer je tužba dostavljena tuženiku 27. ožujka 2026., dok je u predmetu poslovni broj Psp-1/2026 koji se pred istim sudom vodi među istim strankama o identičnom tužbenom zahtjevu tuženiku tužba dostavljena 17. travnja 2026., sud cijeni da prigovor dvostruke litispendencije nije osnovan.

10. Pravo na zaštitu posjeda regulirano je odredbom članka 21. stavak 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Narodne novine" broj: 91/1996, 68/1998, 137/1999, 22/2000, 73/2000, 114/2001, 79/2006, 141/2006, 146/2008, 38/2009, 153/2009, 90/2010, 143/2012, 152/2014; dalje ZVDSP) kojom je propisano da svatko koga drugi smeta u posjedu bio da ga uznemirava u posjedu ili mu ga je oduzeo ima pravo na zaštitu posjeda.

10.1. Odredba članka 22. stavak 1. ZVDSP propisuje da posjednik kojemu je posjed samovlasno smetan ovlašten je svoj posjed štititi putem suda, zahtijevajući da se utvrdi čin smetanja njegova posjeda, naredi uspostava posjedovnog stanja kakvo je bilo u času smetanja, te zabrani takvo ili slično smetanje ubuduće. Stavak 2. istog članka propisuje da sud pruža posjedovnu zaštitu u posebnom, hitnom postupku prema posljednjem stanju posjeda, nastalom smetanju, bez obzira na pravo na posjed, pravni temelj posjeda, poštenje posjednika i bez obzira na to koliko bi smetanje bilo u kakvom javnom ili sličnom interesu.

10.2. Pravo na zaštitu posjeda prestaje protekom roka od trideset dana od kada je smetani saznao za čin smetanja (uznemiravanja odnosno oduzimanje) i počinitelja, a najkasnije godinu dana od dana nastalog smetanja (članak 21. stavak 3. ZVDSP). Valja navesti kako sudsku posjedovnu zaštitu zbog smetanja posjeda karakterizira sumarnost postupka, koja se odnosi na jednostavnost ograničenost samog predmeta raspravljanja kao i hitnost posjedovne zaštite, budući da se ista može zatražiti i biti od strane suda pružena samo u zakonom predviđenim kratkim prekluzivnim rokovima.

11. Radi utvrđenja odlučnih činjenica sud je, imajući u vidu da je tužitelj pravno neuka stranka koja je sama sastavljala tužbu, na ročištu održanom 10. rujna 2026. saslušao tužitelja.

11.1. Tužitelj Miroslav Merc u svom je iskazu naveo da je je 28. rujna 2025. oko 14,00 sati došao na česticu koju je označio u tužbi kao kč.br. 352/12, a koja je sada kč.br. 352/8 kako je naznačio u ispravku tužbe. Tada je vidio da mu je provaljeno u kontejnere i to na način da je na jednom bila probušena brava, a na drugom su vrata bila razvaljena sa pajserom te su bili razrezani lanci. Na kamionima su također pajserom bile uništene brave. Kada je vidio prethodno opisano stanje pozvao je policiju koja je došla kasnije, neko vrijeme je čekao da dođe policija. Naveo je da je o tome da je prijavio događaj policiji odmah kada je došao na česticu, priložio dokaz uz tužbu i to je potvrdila policije da su 25. rujna 2025. zaprimili njegovu dojavu, ali je naveo da taj datum 25. rujna 2025. nije točan i da je policija pogrešno upisala datum jer se događaj dogodio 28. rujna 2025. naveo je da je i tu potvrdu također dugo čekao i tri puta je išao na policiju po nju. Dalje je naveo da kada je policija došla na mjesto događaja, on im je rekao da je Krešimir Vranaričić razbio brave, a to zna jer mu je Krešimir Vranaričić to sam rekao jer ga je prethodno bio zvao na razgovor oko micanja stvari i kamiona s te čestice. Naveo je da ga je prije tog razgovora Krešimir Vranaričić kontaktirao pisano i dao mu rok od 5 dana da makne svoje stvari. Nakon toga išao je kod njega na

razgovor i on mu je tada ponudio financijsku pomoć oko micanja stvari, a što je tužitelj odbio jer stvari nema kuda maknuti. Naveo je da mu je na tom sastanku Krešimir Vranaričić rekao da je on provalio u kontejnere kako bi vidio što je u njima, a nakon toga da je otišao na lice mjesta i pozvao policiju. Policija da je došla i nazvali su Krešimira Vranaričića, te je jedan policajac s njim razgovarao iza jednog kamiona te se pri tome smijao. Naveo je da su policajci nešto pisali u svoj blok te su napustili mjesto događaja te da je nakon toga otišao kući, a drugi dan se vratio te je ponovno postavio brave kako ne bi kontejneri bili otvoreni. Nakon toga, 29. rujna 2025. išao je na policiju i tražio je potvrdu o izlasku na teren, oni su ga pitali za što mu treba, a on im je rekao da mu treba radi podnošenja tužbe. Potvrdu o postupanju policije nije dobio taj dan već je još u tri navrata išao po nju i dobio ju je za nekih tri tjedna od kada ju je tražio. Kada je vidio da policija ne reagira po njegovoj prijavi, prvo je podnio kaznene prijave, a nakon toga i ovu tužbu.

12. Uvidom u Potvrdu Policijske postaje Velika Gorica od 14. listopada 2025. (list 2 i 144 spisa) sud je utvrdio da se njome potvrđuje da su policijski službenici dana 25. rujna 2025. u 14,09 sati zaprimili dojavu od tužitelja. Uvidom u dopunu kaznene prijave (list 3 spisa) sud je utvrdio da je tužitelj naveo kako je 28. rujna 2025. oko 14,09 sati prijavio policijskoj postaji Velika Gorica provalu i krađu u dva kontejnera i dva kamiona na adresi Petina 30A.

13. Dovevši u vezu iskaz tužitelja da je tog dana kada je uočio smetanje posjeda oko 14,00 sati zvao policiju sa sadržajem Potvrde Policijske postaje Velika Gorica od 14. listopada 2025. i sadržajem dopune kaznene prijave u kojoj je tužitelj naveo da je 28. rujna 2025. oko 14,09 sati prijavio policijskoj postaji Velika Gorica provalu i krađu, sud je utvrdio da je tužitelj za smetanje posjeda saznao 25. rujna 2025. pri čemu sud nalazi da nije od odlučne važnosti je li to bilo 28. rujna 2025. kako tvrdi tužitelj ili 25. rujna 2025. što proizlazi iz potvrde Policijske postaje Velika Gorica o zaprimljenoj dojavi (potvrda od 14. listopada 2025. na listovima 2 i 144 spisa). To iz razloga što je tužba u ovom predmetu podnesena 26. studenoga 2025., dakle svakako protekom roka od 30 dana od dana kojeg je tužitelj naznačio kao dan kada je saznao za smetanje posjeda. Također valja reći da tužitelj nije predložio nikakve dokaze kojima bi osporio vjerodostojnost policijskog zapisnika ili istinitost njegovog sadržaja iako ga je sud, kao pravno neuku stranku u skladu s odredbom članka 11. stavak 1. ZPP upozorio koje parnične radnje može poduzeti u smislu odredbe članka 219. stavak 1. ZPP.

14. Pritom valja reći da je rok za podnošenje tužbe zbog smetanja posjeda (subjektivni od 30 dana od saznanja za čin smetanja i počinitelja i objektivni od godine dana od počinjenog smetanja) procesne naravi. Naime, iako su navedeni rokovi smješteni u materijalni propis odnosno odredbu članka 21. stavak 3. ZVDSP, ovaj sud smatra da zbog toga rok za podnošenje tužbe, odnosno za traženje sudske zaštite nije postao materijalno pravni rok, a što utvrđuje i Vrhovni sud Republike Hrvatske u svojoj odluci poslovni broj Rev-1958/2015-2 od 25. travnja 2018.

14.1. Slijedom navedenog, budući da je utvrdio kako je u konkretnom slučaju tužitelj za smetanje posjeda saznao 25. rujna 2026. čime mu je rok za podnošenje tužbe, u smislu odredbe članka 300. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, 126/2021, 114/2022, 156/2022, 145/2023, 155/2023) počeo teći 26. rujna 2025., a istekao je 26. listopada 2025., zbog

čega je, na temelju odredbe članka 21. stavak 3. ZVDSP njegovu tužbu podnesenu 26. studenoga 2025. valjalo odbaciti te je odlučeno kao u točki I. izreke ovog rješenja.

15. Sud nije posebno cijenio izjave svjedoka koje je tužitelj dostavio u spis jer u prvom redu te izjave nisu ovjerene, odnosno potpisi svjedoka o čijim se izjavama radi nisu ovjereni. Osim toga, tuženik je osporio vjerodostojnost tih izjava, a tužitelj, iako ga je sud u skladu s odredbom članka 11. stavak 1. ZPP-a upozorio koje parnične radnje može poduzeti u smislu odredbe članka 219. stavak 1. ZPP nije predložio neposredno saslušanje tih svjedoka.

15.1. Također, budući da je utvrdio da je u konkretnom slučaju tužba podnesena istekom roka propisanog odredbom članka 21. stavak 3. ZVDSP, sud nije izvodio dokaz saslušanjem tuženika i svjedoka Filipa Banovića koje dokaze je predložio tuženik jer je ocijenio da bi to bilo suprotno načelu ekonomičnosti postupka budući da je već iz iskaza tužitelja činjenično stanje u dovoljnoj mjeri utvrđeno da bi se mogla donijeti odluka (članak 304. ZPP).

16. Slijedom iznesenih razloga, odlučeno je kao u točki I. izreke ovog rješenja.

17. Odluka o troškovima temelji se na odredbi članka 154. stavak 1. ZPP u vezi s odredbom članka 155. ZPP i odredbom 7.2. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj:138/2023, 107/2025).

17.1. Tuženiku koji je zastupan po punomoćniku odvjetniku priznato je pravo na naknadu troška u vidu jednokratne nagrade za zastupanje u postupku radi smetanja posjeda u iznosu od 250 bodova (Tbr. 7. toč. 2. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, što po vrijednosti boda od 2 eura, iznosi 500,00 eura, uvećano za PDV od 25% u iznosu od 125,00 eura, odnosno ukupno 625,00 eura slijedom čega je odlučeno kao u točki II. izreke ovog rješenja.

Velika Gorica, 18. rujna 2026.

Sutkinja
Ivana Klaić Žlepalo

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba u roku od 15 dana, a koji rok se računa od dana održavanja ročišta na kojem se rješenje objavljuje ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira da li je na isto pristupila, odnosno od dana primitka prijepisa rješenja, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu. Žalba se podnosi ovom sudu pisanim putem, a o žalbi odlučuje županijski sud.

Broj zapisa: **9-3088d-506d7**

Kontrolni broj: **0e0f1-d17dc-0fa51**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Ivana Klaić Žlepalo, O=OPĆINSKI SUD U VELIKOJ GORICI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Velikoj Gorici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.